

LEGEA CREATURII NOI

„Dragostea nu face rău aproapelui; dragostea deci este împlinirea legii.” — Romani 13:10.

În oricare armată din lume prima lecție ce trebuie învățată de un soldat ca o datorie, este „ascultarea”. În armată, cum e de pildă în Anglia și America, unde înrolarea e voluntară, supunerea e afacerea fiecărui individ la care este obligat, în timpul înrolării sale. Dar după ce jurământul e depus, nu mai rămâne de ales, ci pentru el e necesar să caute în mod sânguincios să ajungă cât se poate mai repede să cunoască toate amănunțele legii la care el însuși s-a supus, la început fiind iertat, pentru puțin timp, din cauza necunoștinței, până când cu timpul devine în cunoștință cu toate cerințele legii.

Aceasta s-ar părea o bună ilustrație pentru „soldații lui Cristos”, Noile Creaturi. Ei de bună voie au intrat într-un aranjament care nu le permite a-și alege să facă ceea ce ar vrea, sau să se poarte după o lege care le convine lor. Astfel de privilegii ei le-au avut până la timpul înrolării (înscrierii), timp în care ei au fost liberi să-și aleagă ceea ce au vrut, atât cât le-au permis granițele legii din țară. Acuma însă s-au obligat sub o nouă lege, „Legea iubirii”, și cine dorește a se dovedi pe sine însuși vrednic de a ocupa un loc în „Noua Creație” trebuie să se silească repede a învăța atât litera cât și spiritul acestei legi noi, și cu sinceritate a împlini cerințele ei. S-ar putea întreba dacă ni se cere să-i iubim pe acei, bărbați sau femei, care nu fac parte din Noua Creație. Noi răspundem da! Iubirea e o însușire a fiecărei ființe umane manifestată (ajutată) în diferite grade prin întreaga rasă, deoarece orice bunătate se cuprinde în iubire, care de asemenea este o parte a caracterului Creaturii Noi În Cristos Isus.

Dar de la Creatura Nouă se cere un fel și un grad de iubire de care lumea nu are, și niciodată nu va avea, nefiind cerut de la ei, și nici nu va fi necesar în cazul lor. Când Domnul a zis: „Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul”, El le-a explicat: „așa cum v-am iubit Eu”, o iubire de sacrificiu, o iubire care e gata a sacrifica, o iubire care e gata a-și da viața pentru binele și fericirea altora. — Ioan 15:12-13; 1 Ioan 3:16,17.

Aceasta e „porunca nouă”, aceasta e legea iubirii sacrificatoare, legea Creaturii Noi, conform căreia noi trebuie să lucrăm, aceasta e slujba la care noi de bună voie ne-am angajat. Probabil vă amintiți de legea servitutii care era în Israel. Un rob evreu după un serviciu de 6 ani a fost liber să meargă de la stăpânul său, dar dacă el a zis: „Eu iubesc pe stăpânul meu”, eu nu voi merge nici nu vreau să fiu liber, atunci stăpânul i-a găurit urechea cu sula să rămână pentru totdeauna în slujba lui. (Exod. 21:5,6) Această lege e aplicată și la Cristos. „Mi-ai străpuns urechile”. (Psalm. 40:6) Ceea ce a fost adevărat despre Capul nostru, Domnul Isus Cristos, e adevărat și despre corpul, Biserica sau urmașii Săi. Noi am intrat într-o condiție de continuă servire și ascultare.

Totuși să avem în vedere că sacrificiul singur nu ne face pe noi potriviți pentru un loc în Împărăția lui Dumnezeu, dacă sacrificiul nu e adus din iubire, ba mai mult, sacrificiul prin nesupunere e păcat: Numai sacrificiul împreună cu ascultarea sau supunerea e primit.

„Iată, ascultarea face mai mult decât jertfele și luarea aminte mai mult decât grăsimea berbecilor”. — 1Samuel 15:22.

Această lege a Creaturii Noi e una de iubire, bunătate și ajutorare la cei slabi; ajută la acoperirea slăbiciunilor altora ca și cum ar fi ale sale. (1Petru 4:8) Cât de neplăcut ori urât este a atrage atenția la petele de pe veșmintele fraților tăi mai ales atunci când îi vezi că ei caută cu toată puterea să le spele cu sângele Aceluia care a murit pentru noi. Aceasta nu e o iubire adevărată, aceasta e o neascultare de Legea Creaturii Noi, de care Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că ascultarea de această Lege e mai bună decât sacrificiul. — Matei 9:13; 12:7; Marcu 12:33.

De aceea, fraților, curățiți-vă viața prin ascultarea adevărului, printr-o iubire nefățarnică față de frați. Căutați ca voi să vă iubiți unul pe altul cu o inimă curată și cu evlavie. — 1Petru 1:23.